

*Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi
Hornonitrianske múzeum v Prievidzi
Hornonitrianska knižnica v Prievidzi
v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja*

*K-2000, združenie na podporu kultúry hornej Nitry
Oblasťná rada Matice slovenskej Prievidza – Partizánske
Združenie miest a obcí hornej Nitry
Regionálne združenie miest a obcí Stredné Ponitrie
Kultúrne a spoločenské stredisko v Prievidzi*

KULTÚRA 2019

Bulletin ocenených inštitúcií, kolektívov a jednotlivcov

Prievidza 14. február 2020

*Podujatie podporil
Trenčiansky samosprávny kraj
a koná sa pod záštitou predsedu TSK
Ing. Jaroslava Bašku*

*Podujatie podporili
Združenie miest a obcí hornej Nitry
Regionálne združenie miest a obcí Stredné Ponitrie
mesto Prievidza
mesto Handlová
mesto Nováky
mesto Bojnice
mesto Partizánske*

Rozpálené diaľnice smerujú do neba
Ľahko sa vám kráča
určite máte nepoškvrnené ruky
a pokojný život slušných ľudí

Ale skúste vymyslieť nové číslo
prejdite sa potme po lane
vystrite krídla
balansujte nad priepasťou smrti
dotýkajte sa jej ako ja
Alebo povedzte riaditeľovi
tohto veľkého cirkusu
čo si myslíte o ňom a o pokladničke ...

Vyčiarknu vaše číslo z programu
odvrátia sa od vás artisti i levy
Stanete sa lepičom plagátov

Cirkus zo zbierky Planetárium
Ondrej Čiliak

**OCENENÉ INŠTITÚCIE, KOLEKTÍVY
A JEDNOTLIVCI V OBLASTI KULTÚTY
ZA ROK 2019**

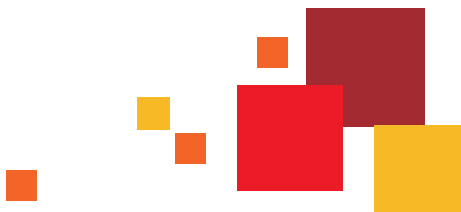

Cena Trenčianskeho samosprávneho kraja ZA OSOBITNÝ PRÍNOS K ROZVOJU KULTÚRY HORNEJ NITRY

FOLKLÓRNY SÚBOR VTÁČNIK – pri príležitosti 50. výročia vzniku

Súbor pôsobí v Prievidzi od roku 1969, keď vznikol na podnet dnes už legendárnej cimbalovej muziky Zábojníkovcov z Veľkej Lehôtky. Mimoriadny rozvoj zaznamenal po príchode Terchovčana Milana Chvasteka, zanieteného speváka, hudobníka a tanečníka. Vo vedení súboru sa v 80. a 90. rokoch vystriedali ďalší nadšení folkloristi – Štefan Sekula, Otto Mello, Eva Petříková a Alena Meszárošová. Spolupráca s vedúcou DFS Malý Vtáčnik Eliškou Hrbíkovou, ako aj s ďalšími výraznými osobnosťami (PhDr. Vlastimila Tóthová, Ing. Emil Trgiňa), prispela k rozšíreniu repertoáru piesní a choreografií súboru o folklórny materiál z hornej Nitry. V roku 1997 sa na základe výzvy vtedajšieho zriaďovateľa – KaSS v Prievidzi – ujíma jeho vedenia Ľubomír Macek, ktorý sa v ňom uplatňuje ako vynikajúci režisér a choreograf. V spolupráci s Malým Vtáčnikom a Eliškou Hrbíkovou realizujú spoločné choreografie úspešné na celoslovenských podujatiach. Významným medzníkom v rozvoji súboru bol rok 2003, keď jeho zriaďovateľské kompetencie prechádzajú na novovzniknuté občianske združenie „Vtáčničiari“. Jeho predsedom, manažérom a umeleckým vedúcim sa stáva Ľubomír Macek, ktorého v týchto funkciách vystriedal Mgr. art. Tomáš Bakyta. Súbor má samostatnú hudobnú, spevácku a tanečnú zložku. V repertoári má i programové čísla z viacerých regiónov Slovenska. Zaznamenal vynikajúce úspechy doma i v zahraničí. Bývalí starší členovia súboru utvorili v poslednom období samostatnú skupinu Senior Vtáčnik.

FOLKLÓRNA SKUPINA HÁJIČEK **– pri príležitosti 40. výročia vzniku**

Jeden z najznámejších predstaviteľov folklórneho hnutia na hornej Nitre folklórna skupina Hájiček vznikla v roku 1979 v Chrenovci-Brusne. Od samého začiatku je jej vedúcim Ing. Emil Trgiňa, ktorý je autorom i sólistom realizovaných programov. Jej repertoár tvorí viacero scénických programov, v ktorých je spracovaný ročný a rodinný obradový folklór. Scenáre k nim boli vypracované na základe podrobného výskumu vlastnej i susedných obcí handlovskej doliny. V repertoári skupiny sú osobitne významné vianočné koledy a pastorely zo zbierky miestneho učiteľa a organistu Gašpara Drozda zo začiatku 19. storočia, na základe ktorých vznikla pieseň „Daj Boh šťastia tejto zemi“, jedna z najspievanejších piesní v predvianočnom a vianočnom období na Slovensku i vo svete. Objavená zbierka bola podnetom k vzniku ekumenického festivalu Dni kolied kresťanov Slovenska, na ktorom folkloristi z Hájička spolupracovali s významným slovenským scénografom a dramaturgom Viliamom Jánom Gruskom. Silnou stránkou skupiny sú mužské spevy a hra na trombitách. Počas svojho dlhoročného pôsobenia sa FSK Hájiček zúčastnila na mnohých folklórnych festivaloch (Východná, Detva, Myjava). Svoju obec, kraj, ale aj celé Slovensko reprezentovali a programom a piesňami potešili aj divákov v Českej republike, Maďarsku, Poľsku, na Ukrajine, ale aj vo vzdialenejšom Rumunsku, Švajčiarsku, Francúzsku či Srbsku. K posledným úspechom skupiny patrí získanie Zlatého pásma a špeciálnej ceny za dramaturgiu a scénické stvárnenie na celoštátnej postupovej súťaži a prehliadke hudobného folklóru v Habovke.

FOLKLÓRNY SÚBOR JÁNOŠÍK SENIOR **– pri príležitosti 20. výročia vzniku**

Zrodil sa pri oslavách 50. výročia vzniku súboru Jánošík, keď sa skupina jeho členov rozhodla znovu nacvičiť tance a spevy zo staršieho repertoáru tohto súboru. Od samého začiatku v ňom pôsobil i jeho súčasný vedúci a zároveň predseda rovnomenného občianskeho združenia Rudolf Ivanovič. Súbor pri svojich vystúpeniach dlhodobo spolupracuje s ľudovou hudbou Ladislava Broďániho. V posledných rokoch sa im podarilo obnoviť tradíciu fašiangovania v Partizánskom, zúčastnili sa Stretnutia u pilišských Slovákov v Maďarsku, Medzinárodného folklórneho festivalu Jánošíkove dni v Terchovej a mnohých ďalších podujatí na Slovensku i v zahraničí. Dvadsaťte výročie svojej existencie si pripomenuli pôsobivým galaprogramom „Zostarli sme v krpcoch“, pri ktorom im ich kondíciu, temperament a tanečné majstrovstvo závideli i mnohí mladší diváci.

FOLKLÓRNA SKUPINA KOŠARINKA **– pri príležitosti 20. výročia vzniku**

Folklórna skupina Košarinka je najvýznamnejším nositeľom tradičnej kultúry v obci Temeš, ktorú reprezentuje ako na miestnych a regionálnych, tak i na krajských a celoslovenských podujatiach. V repertoári skupina uchováva nielen, obradový folklór, ale aj jedinečné piesne a hmotné prejavy tejto tradičnej ľudovej kultúry, najmä doklady tradičného odievania a jeho zhotovenia s použitím riadenia ženských odevných súčastí i jeho ochrany. Úzko spolupracuje s okolitými obcami vyznačujúcimi sa spoločnými prvkami kultúrneho dedičstva a zúčastňuje sa ich spoločného podujatia „Poznávajme, čo nás zblízuje“. Dvakrát sa zapojila do folklórnej hitparády Kapura a skvosty svojho repertoáru nahrála na dvoch CD nosičoch. Úspešná bola i jej účasť na Dubnickom folklórnom festivale v Dubnici nad Váhom a Medzinárodnom folklórnom festivale Myjava, kde reprezentovala tradičnú ľudovú kultúru hornej Nitry. V súčasnosti sa skupina pripravuje na spracovanie odevných tradícií formou knižnej publikácie.

**Cena riaditeľky Regionálneho kultúrneho
centra v Prievidzi
ZA TVORIVÝ ČIN ROKA V OBLASTI
KULTÚRNO-OSVETOVEJ ČINNOSTI**

**JANA KRIŠTOF LEHOTSKÁ A PETER DECHET
– za vydanie hudobného albumu „Sny“**

Debutové CD Jany Krištof Lehotskej vyšlo vo februári 2019. Speváčka sa v rokoch 2009 – 2011 úspešne zúčastňovala speváckych súťaží Zlatá črievička, Krištál'ová váza, Malokarpatský slávik, Muzikálová hviezda Xanadu a ďalších. V roku 2018 s gitaristom Petrom Dechetom pripravili koncertný program a úspešne ho prezentovali na domácich pódiumoch. To ich viedlo k príprave spoločného CD, ktoré sa nahrávalo vo whatever studio Vladislava Leškovského. Ďalším členom projektu bol blues-rockový gitarista René Lacko, autorom hudby a nahrávok akustickej gitary Peter Dechet. Jana s Petrom spoločne napísali sedem textov, dvomi textami prispel Jakub Mello (frontman kapely Wotepity) a jedným speváčka ROuMY (Romana Kiššová). Texty sú inšpirované každodennými životnými príbehmi a situáciami. Názvom albumu „Sny“ chce Jana a spoluautori odovzdať svoj hlavný odkaz – plňte si svoje sny, neostávajúme len pri túžbach a plánoch... Album je aj dôkazom toho, že materstvom a rodičovstvom v živote ženy nekončí jej možnosť rozvíjať sa, pracovať na kariére a zároveň nezanedbávať rodinu.

EDUARD GÜRTLER A DIVADELNÝ SÚBOR DIVADLO Z DVORA

**– za tvorbu a naštudovanie inscenácií
„Pálfy a Júlia“ a „Zguriška mix“**

Eduard Gürtler, absolvent divadelnej réžie na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, pôsobil ako režisér a neskôr umelecký šéf súboru činohry v Divadle Jonáša Záborského v Prešove. Krátky čas pracoval v Dome osvetu v Prievidzi i ako režisér Divadla pre deti a mládež v Trnave. Po návrate na východné Slovensko pôsobil ako režisér košického divadla, kde jeho režijná a pedagogická práca viedla ku konsolidácii umeleckého súboru činohry Divadla Jonáša Záborského. Hoci v 90. rokoch odišiel z interného zamestnania v divadle, sporadicky sa k divadelnej réžii vracal v práci s ochotníkmi i profesionálmi. Je tvorcom didaktických pomôcok, ktoré sa formou DVD venujú dramatickej výchove študentov stredných škôl. Svojich potenciálnych divákov oboznamujú s dielami klasickej slovenskej a svetovej literatúry v podaní profesionálnych hercov. Momentálne pôsobí v regióne hornej Nítry, kde vedie, režíruje a tvorí inscenácie s ochotníckym divadelným súborom Divadlo Z dvora. Ide o voľné združenie divadelníkov z Prievidze a okolia, ktoré tvoria ako dlhoroční profesionáli, tak aj študenti a ďalší amatérski nadšenci dramatického umenia. Od apríla 2019 pod vedením režiséra Eduarda Gürtlera naštudovali dve divadelné inscenácie s pôvodnými scenármi. „Pálfy a Júlia“ – romantická komédia s historickým nádychom – prináša staršiemu i mladému divákovi silný emocionálny zážitok. Zároveň je plná humorných scén a vytvára obraz o pravých hodnotách ľudského života. Inscenácia „Zguriška mix“ je strhujúcim komediálnym spojením troch poviedok – U pánov, Zuby a Vdovec na motívy poviedok Zuzky Zgurišky.

**Cena riaditeľ'ky Hornonitrianskeho múzea
v Prievidzi
ZA TVORIVÝ ČIN ROKA
V OBLASTI MUZEÁLNYCH ČINNOSTÍ
A PAMIATKOVEJ STAROSTLIVOSTI**

AMÁLIA LOMNICKÁ
– za **odkrytie doposiaľ nezmapovaných
stránok regionálnej histórie**

Zostavovateľkou publikácie „Obyvatelia hornej Nitry v československom odboji vo Francúzsku“ je Amália Lomnická, dlhoročná osvetárka, dnes predsedníčka občianskeho združenia K-2000, ktoré knižný titul aj vydalo. Impulzom pre zmapovanie menej známej, v čase totality zaznáwanej témy, bola priama súvislosť s osudmi jej rodičov, ktorí sa ako tisíce ďalších Slovákov pred druhou svetovou vojnou vysťahovali za prácou vo Francúzsku. Výskum v archívnych databázach, štúdium odbornej literatúry, spolupráca s historikmi i zaznamenanie osudov jednotlivcov, priniesli cenné poznatky o účasti viac ako 700 obyvateľov obcí hornej Nitry v československej armáde, sformovanej v januári 1940 v juhofrancúzskom mestečku Agde. Vďaka úzkej spolupráci s historikom Martinom Vitkom prináša zoznam účastníkov odboja z hornej Nitry, ktorý nie je jediným výnimočným výstupom publikácie. V samostatnej časti zverejnený opis udalostí odкрýva túto tému v širšom historickom kontexte a punc odbornosti jej dodáva i poznámkový aparát. Osobitne prítlačlivou súčasťou publikácie je zverejnenie príbehov vybraných jednotlivcov – priamych účastníkov odboja. Časť z nich bola v procese demobilizácie nútená vykonávať práce na okupovanom území Francúzska, ďalšia časť bola transportovaná do zajateckých táborov na území Nemeckej ríše v odlúčení od svojich rodín trvajúcim mesiacem až rokmi. Jedinečnosť toho edičného činu spočíva v odkrytí doteraz nezmapovanej časti regionálnej histórie. K prezentácii knižnej publikácie „Obyvatelia hornej Nitry v československom odboji vo Francúzsku“ autorka zostavila inscenovaný program s odbornými vstupmi, výpoveďami potomkov účastníkov odboja, vizuálnou projekciou a vystúpením folkloristov s repertoárom vojnových piesní.

Cena riaditeľky Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi ZA TVORIVÝ ČIN ROKA V OBLASTI KNIŽNIČNÝCH ČINNOSTÍ

ÚSEKY PRÁCE S ČITATEĽMI HORNONITRIANSKEJ KNIŽNICE V PRIEVIDZI – za súbor aktivít k storočnici tragickej smrti M. R. Štefánika

Jednotným motívom knižničných aktivít v roku 2019 bola osobnosť Milana Rastislava Štefánika. Už v marci knihovníčky sprístupnili výstavu „Práca-láska-statočnosť“, ktorá prezentovala život a dielo tohto veľikána, a pre deti do 15 rokov vyhlásili výtvarnú súťaž „Hviezdy a súhvezdia – udalosti – osobnosti“. Projekt Noc v knižnici s Andersenom priniesol podujatie „Koľko hviezd je na nebi“ a v ďalšej aktivite „Začnime hľadať odpovede – Tri pohľady prezentovali svoj pohľad odborníci – historik Mgr. Pavol Kanis, CSc., podpredsedníčka Spoločnosti M. R. Štefánika Mgr. Mária Gallová a riaditeľ Slovenského historického ústavu Matice slovenskej Doc. PhDr. Ivan Mrva, CSc. Rozsiahlejší projekt „Hviezdna obloha“, určený čitateľom do 15 rokov, obsahoval podujatia: Spoznaj vesmír – Pozorovania z observatórií s M. R. Štefánikom“, v ktorom s Mgr. Valentínom Korinekom z Hvezdárne v Partizánskom odkrývali tajomstvá astronómie, počas tvorivých dielní „Vytvoríme si svoj vesmír“ s ilustrátorom Filipom Horníkom zostavovali astronomické výjavy, počas besedy „Súhvezdie blíženci“ so spisovateľkou Vandou Rozenbergovou čítali knihy o Štefánikovom živote. Otázky o vplyve hviezd a znamení na život kládli účastníci besied „Súhvezdie jesennej oblohy“ a „Súhvezdie zimnej oblohy“ takým vzácnym hosťom, ako boli Daniel Hevier a Roman Brat. Projekt završovala čitateľská beseda s Jozefom Banášom, cestovateľom a spisovateľom, autorom knižnej novinky „Prebijem sa!“. Obe knižničné oddelenia – úsek práce s dospelým čitateľom i úsek práce s deťmi a mládežou do 15 rokov – realizovaním súboru aktivít potvrdil svoj invenčný, nápaditý a zodpovedný prístup k práci a poslaniu knižníc.

Cena združenia K-2000 ZA NETRADIČNÉ KULTÚRNE PROJEKTY

MAGDALÉNA VAŇOVÁ – za realizáciu podujatia **„Háby a šúchy Hornonitria“**

Folkloristka Magdaléna Vaňová bola už ako dieťa očarená krásou tradičného odievania. Neskôr, keď sa už ako 15-ročná stala jednou zo zakladajúcich členiek FSK Lubená, začala objavovať krásu hornonitrianskeho odevu. Aj štúdium na strednej odbornej škole s maturitou – odbor odevníctvo – prispelo k tomu, že sa osobitne zaujíkala o strihy a techniky spracovania ľudového odevu hornej Nitry. Na základe ich poznania nadobudla nesmiernu úctu k odevu našich predkov, bola uchvátená precíznosťou jeho spracovania, estetikou farebného zladenia i spôsobom spracovania každého kúska materiálu. Výstava „Háby a šúchy Hornonitria“, ktorá sa v novembri 2019 uskutočnila v Regionálnom kultúrnom centre v Prievidzi, bola spojená s netradičnou prezentáciou krojových kostýmov deviatich členských obcí Hornonitria a blízkeho okolia, spracovaných podľa pôvodných predlôh ľudového a mestského odevu a prehliadkou krojových kostýmov z dielne Magdalény Vaňovej. Podujatie bolo súčasťou projektu „Tradície v Hornonitri“, podporeného Fondom na podporu umenia.

OBČIANSKE ZDRUŽENIE BOJNICE – za realizáciu festivalu pouličného umenia **„Music Dance Painting Street“**

Posledný júlový víkend roku 2019 ožilo Hurbanovo námestie v Bojniciach pestrú paletou pouličného umenia. V rámci dvojdňového festivalu sa uskutočnil 5. ročník maliarskeho sympózia hornonitrianskych výtvarníkov, diela ktorých boli následne vystavené vo vestibule Kultúrneho centra v Bojniciach. Na pódiu pred centrom a v lipovej aleji v centre Bojníc sa prezentovali viaceré hudobné a tanečné skupiny. Nechýbali špecifické tvorivé dielne pre deti a účastníkov oslovila ponuka rôznorodých umeleckých výrobkov. Obetavým organizátorom a dramaturgom festivalu bol Dušan Maliarik, predseda združenia Bojnice.

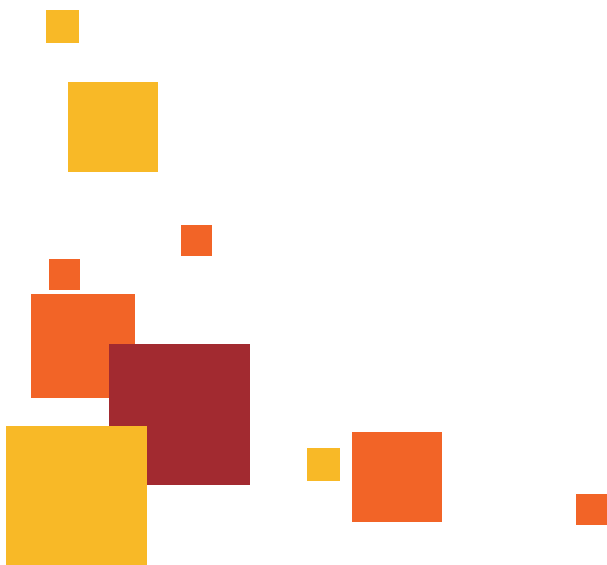
Cena Oblastnej rady Matice slovenskej Prievidza – Partizánske

ANNA BLAHOVÁ

– pri príležitosti životného jubilea

Pôvodne učiteľka miestnej školy Mgr. Anna Blahová je už 20 rokov predsedníčkou občianskeho združenia HIPO Mačov a od roku 2013 i členkou Matice slovenskej. Úspechy združenia, medzi ktoré patrí organizovanie takých podujatí, ako sú Gazdovské dvory, furmanské súťaže, zrazy veteránov či rôzne podujatia pre deti, sú známe i mimo nášho regiónu. Skvostom jej práce v poslednom období je vytvorenie Múzea plátna, tkáčstva a výšivky vo Valaskej Belej za podpory Trenčianskeho samosprávneho kraja a Matice slovenskej. Múzeum mapuje históriu výroby a spracovanie plátna prostredníctvom originálnych nástrojov používaných v minulosti, ako aj jeho zdobenia pôvodnou belanskou výšivkou. Významnou súčasťou múzea je aj chránená dielňa, kde si môžu návštevníci osobne vyskúšať staré remeslá na tkáčskom stave, naučiť sa belanskú výšivku a oboznámiť sa s výrobou belanských krojov.

Pod'akovanie riaditeľky Regionálneho kultúrneho centra v Prievidzi ZA DLHOROČNÚ KULTÚRNO-OSVETOVÚ ČINNOSŤ

PAVEL REMIÁŠ

– pri príležitosti životného jubilea

Žurnalista, fotograf a spisovateľ Pavol Remiáš, rodák z Hlohovca, sa už v mladosti zamestnal v Bani Cigel' ako radový baník. Cez fotografie, texty a reportáže uverejňované v podnikovom časopise sa dostal k novinárstvu a dopisovateľskej činnosti. V roku 1971 sa stal sa členom Slovenského zväzu fotografov. Na rôznych fotosút'aziach získal najmä s fotografiami z prostredia baní množstvo ocenení a diplomov, okrem iného i prvú cenu a Zlatú medailu Zväzu slovenských fotografov na jubilejnej 30. výstave umeleckej fotografie v roku 2005 v Ružomberku. Viackrát uspel aj v celoslovenských novinárskych súťažiach. V 90. rokoch pracoval v denníku Smer, v rokoch 1993–2017 v Tlačovej agentúre Slovenskej republiky. Okrem fotografií pre agentúru tvoril i zvukové správy, videozáznamy a dokumentárne filmy. Niekoľko rokov spolupracoval s regionálnou televíziou v Prievidzi. Je spoluzakladateľom a predsedom občianskeho združenia Benedikt, ktoré sa zameriava na edičnú činnosť. V roku 2019, pri príležitosti jeho životného jubilea, bola v Galérii RegionArt v Regionálnom kultúrnom centre v Prievidzi sprístupnená súborná výstava 70 okamihov, prezentujúca jeho takmer 60-ročnú tvorbu.

ANEŽKA KOMÁROVÁ – pri príležitosti životného jubilea

Bojničanka Anežka Komárová sa už od 80. rokov minulého storočia venuje tradičnej textilnej technike frivolitky, čo je vlastne typ viazanej čipky. Pre túto techniku je v zmysle francúzskeho názvu „frivolité“ typická ľahkosť a vzdušnosť vzorov a preto je vhodná k vyhotovovaniu drobných doplnkov a ozdôb do interiéru či odevov. Anežka Komárová si postupne vypracovala bohatý vzorkovník textilných výrobkov z frivolitky. Využíva ju ako textilnú bižutériu, aplikuje ju na odevné doplnky a úžitkové textílie do interiéru. Zdobí ňou pozdravy a originálne ju umiestňuje do priesvitných vianočných gúľ. So svojím umením, náročným na trpezlivosť a zmysel pre detailnú prácu sa pravidelne prezentuje na tradičných jarmokoch i výstavách ľudových umelcov. Jej práce sa vďaka obdivovateľom tejto minucióznej krásy dostali až do Číny, Japonska, Kanady i Veľkej Británie, kde reprezentujú zručnosť slovenských žien.

PETER KRŠIAK – pri príležitosti životného jubilea

Spevák, textár a skladateľ Peter Kršiak sa tvorbe pesničkových textov i spevu začal venovať už počas štúdia na strednej škole. Prvý väčší úspech zaznamenal so skupinou Zabudnutí na festivale Zaprášené cesty v roku 1991. Po ňom nasledovala účasť na festivale Porta, vystúpenia v slovenskom rozhlase a televízii, pre ktorú jeho skupina natočila aj jeden z dielov Pesničkári slovenskí a vydala album „Zabudnutí“. Od roku 1994 sa viac venoval sólovej dráhe pesničkára a príležitostne pôsobil v ďalšej tužinskej kapele Čochciari, s ktorou si vyspieval cenu na festivale Strunobranie v Banskej Štiavnici. Ako sólista bol viacnásobným účastníkom festivalov Krištáľová váza, Zlatá črievička a ďalších. V roku 2009 v spolupráci s Petrom Kravecóm, Radovanom Vrškom a speváčkami Máriou Podhradskou a Renátou Čonkovou vydal album Inside Story. Popri aktívnej činnosti textára, speváka a hudobníka dlhé roky pôsobí ako rozhlasový moderátor v rádiu Slobodný vysielateľ Banská Bystrica, kde sa v rámci širšieho spektra relácií (Petrolejka, Kôpky snov, Verejné tajomstvá) venuje nielen popularizácii hudby, ale aj histórii a aktuálnym spoločenským témam. Pôsobí i ako príležitostný moderátor viacerých hudobných festivalov na hornej Nitre.

LADISLAV BRODÁNI – pri príležitosti životného jubilea

Predník Ladislav Broďáni sa hre na husliach venuje od detstva. Absolvoval Ľudové konzervatórium v Žiline a v Bratislave. Od roku 1960 aktívne pôsobil v ľudovej hudbe Závodného klubu, neskôr Domu kultúry Partizánske. Má veľký podiel na tom, že ľudová hudba i pod jeho vedením pôsobí v Partizánskom v rôznych obmenách už viac ako 57 rokov. Aktívne sa podieľal na zozbieraní ľudových piesní v obciach Uhrovec, Čavojs, Čičmany, Temeš, Hradište. V súčasnosti je ľudová hudba Ladislava Broďániho samostatným občianskym združením, pričom úzko spolupracuje s Mestskou umeleckou agentúrou v Partizánskom. Je dlhodobo jedinou ľudovou hudbou v širokom okolí, ktorá účinkuje v originálnom obsadení s cimbalom. Aktívne spolupracuje s viacerými folklórnymi súbormi a skupinami regiónu. Trvalou súčasťou jej činnosti je najmä práca s mladými hudobníkmi. Mnohí jej odchovanci v súčasnosti úspešne pôsobia v rôznych zoskupeniach ľudových hudieb v rámci celého Slovenska.

MÁRIA ZNÁŠIKOVÁ – pri príležitosti životného jubilea

Kronikárka mesta Partizánske Mária Znášiková desiatky rokov pôsobila v školstve. Bola oduševnenou učiteľkou dejepisu a slovenského jazyka, od roku 1991 riaditeľkou Základnej školy na Obuvníckej ulici, v súčasnosti ZŠ Rudolfa Jašíka. Bola a doposiaľ je osobnosťou, ktorá sa angažuje v rôznych oblastiach spoločenského a kultúrneho života mesta Partizánske. Medzi jej aktivity patrí napr. organizovanie Stretnutí s rozprávkou pre deti v priestoroch Vodného hradu v Šimonovanoch zameranej na rozvíjanie čitateľskej gramotnosti detí, príprava scenárov pre detský divadelný krúžok, či samostatná ľudovoumelecká činnosť v technike paličkovanej čipky. Svoje vedomosti a lásku k histórii však v súčasnosti v najvýznamnejšej miere uplatňuje pri vedení mestskej kroniky, ktorá ostane ako jedinečná výpoveď o živote a dianí v meste Partizánske.

ANNA KUČEROVÁ – pri príležitosti životného jubilea

Folkloristka Anna Kučerová patrí medzi zaniietené osobnosti autentického folklóru na hornej Nitre. Ako rodáčka a obyvateľka obce Čavoj od roku 1984 pôsobila ako členka tamojšej folklórnej skupiny Vrchárka, pre ktorú bola ako pamätníčka hmotnej tradičnej kultúry, obradového a piesňového folklóru významnou informátorkou. S Vrchárkou sa zúčastňovala všetkých významných podujatí venovaných zachovávaní a prezentácii javov tradičnej kultúry (folklórne festivaly v Detve, Myjave a folklórne slávnosti na hornej Nitre) až do roku 2010, odkedy účinkuje s Folklórnou skupinou Marinka v Novákoch, vedúcou ktorej je jej dcéra Daniela Ťapuchová. Aj pre túto skupinu zostáva nevyčerpatelným zdrojom informácii – piesní, obradov i zvykov, pôvodných domáckych výrob – napriek svojmu pokročilému veku. Zároveň v nej pravidelne účinkuje a predvádza dnes už takmer zabudnuté tradičné činnosti (česanie konope, tkanie, zdobenie plátna).

DYCHOVÁ HUDBA MAGURANKA JUNIOR – pri príležitosti 20. výročia vzniku

Dychové oddelenie ZUŠ Bojnice je založené na bohatej tradícii dychových orchestrov v Bojniciach a dosahovalo vždy výborné výchovno-vzdelávacie výsledky. Bojnická ZUŠ je snád' jedinou školou tohto typu na Slovensku, ktorá sa môže pochváliť hneď niekoľkými dychovými orchestrami, ponúkajúcimi uplatnenie žiakom. Tieto orchestre dosahujú hlavne v poslednom období výrazné úspechy v slovenskom i v európskom meradle. V orchestri Maguranka Junior pôsobia mladší žiaci spolu so skúsenejšími hráčmi na dychové a bicie nástroje. Spolu s mažoretkami CVČ Spektrum z Prievidze sa pravidelne zúčastňuje aj zahraničných zájazdov po celej Európe, najmä vo Francúzsku, kde účinkoval vo viacerých mestách (Paríž, Orléans, Le Mans, Nice, Albi, Lyon), v Monaku a v Chorvátsku, kam prichádza spolu s mažoretkami otvárať letnú sezónu na tamojších letoviskách. Medzi najvýznamnejšie úspechy tohto orchestra patrí zisk titulu laureáta celoslovenskej súťaže detských dychových orchestrov v rokoch 2012, 2014 a 2016. V roku 2018 získal Zlaté pásmo na FestMlaDych v Dolnej Súči. V roku 2019 sa zúčastnil domáceho festivalu dychových hudieb a Festivalu kvetov v talianskom San Remo.

**Pod'akovanie riaditeľky
Hornonitrianskeho múzea v Prievidzi
ZA DLHOROČNÚ ČINNOSŤ V OBLASTI
OCHRANY KULTÚRNEHO DEDIČSTVA**

**TVORCOVIA ČASOPISU PRIEVIDZSKÝ OBČASNÍK
– za systematické a objavné mapovanie
histórie Prievidze**

Prievidzský občasník s podtitulom *Časopis všetkých a pre všetkých so srdcom Prievidžana*, vychádza už od roku 2004. Jeho tvorcovia si dali za úlohu zmapovať nepoznané či zabúdané dejiny kedysi malého mestečka, dnes regionálnej metropoly – Prievidze. Jej život, osudy obyvateľ'ov, organizácií, inštitúcií i všetkého, čo s Prievidzou kedysi i dnes súvisí. Udalosti, osudy stavieb, životopisy rodákov i obyvateľ'ov, prechádzky uličkami detstva, sondy do spomienok, poklady z rodinných archívov... Čitatelia sa dozvedia to, čo možno netušili, no zároveň môžu sami upresniť informáciu alebo ostatným pripomenúť udalosť, ktorá je zahalená rúškom tajomstva. Nechýbajú v ňom ani kapitoly zo súčasnosti. Priestor dostávajú aj podujatia, ktoré prezentujú historické mílniky rozvoja mesta. Časopis s útlým formátom a husto popísanými stránkami často zámerne prináša nielen fotografie s presným popisom, ale i bez neho – ako výzvu na rozpomínanie sa pamätníkom. Prievidzský občasník, ktorý vydáva Miestny odbor Matice slovenskej Prievidza spolu s Klubom priateľ'ov histórie Prievidze, stal sa neodmysliteľnou súčasťou miestnej kultúry a ostáva ako jedinečná výpoveď o meste Prievidza.

SIELNICA, ZDRUŽENIE PRE UCHOVÁVANIE TRADIČNEJ ĽUDOVEJ KULTÚRY – pri príležitosti 20. výročia vzniku

Folklórny a divadelný súbor Sielnica z Lazian patrí v súčasnosti medzi najagilnejšie folklórne telesá na hornej Nitre. Svoje meno prijal podľa názvu miestneho potoka prameniaceho pod vrcholom Magury. Jadro súboru tvorilo spočiatku niekoľko ženičiek, ktoré sústredili od pamätníkov obce najstaršie piesne a poznatky z obradového folklóru. Neskôr sa rozšíril o ďalšie členky, získal i muzikantov – harmonikárov a huslistku. V súčasnosti má Sielnica 23 členov a veľa priaznivcov. Jej činnosť je zameraná na ročný i rodinný obradový cyklus. Vďaka svojmu programu svadobných zvykov – čepčenia nevesty a odobierky – účinkuje po celom Slovensku. Významným medzníkom v činnosti súboru bol rok 2017, keď jeho členovia vlastným úsilím zrekonštruovali pôvodný gazdovský, tzv. Zvonárike dom a zriadili v ňom obecné múzeum s expozíciou tradičného lazianskeho bývania. Nadalej pokračujú v zbieraní dokladov tradičnej ľudovej kultúry a realizujú výskum u pamätníkov. V exteriéri Zvonárike domu sa konajú rôzne kultúrne podujatia. Výsledkom ich výskumného bádania je v roku 2018 vydanie publikácie Tradičný odev obce Lazany. Členovia Sielnice sa venujú i ľudovému divadlu so spevmi, nacvičili pašiové hry a najnovšie uviedli hru „Pacho po našom“.

FOLKLÓRNA SKUPINA LUBENÁ – pri príležitosti 35. výročia vzniku

Od svojho založenia sa aktívne podieľa na zvelaďovaní kultúrnych hodnôt obce Poluvsie, regiónu, i celého Slovenska. Skupinu tvorí ženská a mužská spevácka zložka a ľudová hudba. Autenticnosť poluvsianskeho folklóru potvrdzujú mnohí zakladajúci členovia, ktorí v kolektíve vystupujú dodnes. Pravidelne sa zúčastňuje na Hornonitrianskych folklórnych slávnostiach, Zimných slávnosti Hornonitria, viacnásobne účinkovala na folklórnych festivaloch v Detve, na Myjave, v Zuberici či vo Východnej. Účinkovala i na medzinárodnom folklórnom festivale v poľskom Zakopanom. Vo svojich programových blokoch dodnes vychádza z výskumov jej zakladateľa Jozefa Strečanského, predstavuje verejnosti ľudové piesne, tance, zvyky a tradície kalendárneho a rodinného obradového folklóru, ale aj rôzne témy pracovné či remeselné. Viac ako 20 rokov organizuje v Poluvsí spomienkové a súťažné podujatie Pamätnica Jozefa Strečanského. V roku 2017 pribudol festival s názvom V poluskej dedine, v rámci ktorého sa v plnej kráse tradičných odevov, spevu a tanca predstavuje takmer stovka členov združenia Lubená a jej ďalší hostia z najrôznejších regiónov Slovenska. Vedúcim FSk Lubená je Jozef Beňadik, umeleckým vedúcim Andrej Richter.

BOŽENA TOMANOVÁ – pri príležitosti životného jubilea

Desaťročia intenzívneho záujmu o tradičné textilné techniky zaradili Boženu Tomanovú k ľudovým umelkyniam. Prvé kroky v jej tvorbe sa spájajú s výšivkou, ktorá ju sprevádzala od detstva. K výšivke postupne pribúdali ďalšie techniky. Medzi nimi je snáď najoriginálnejšou a najarchaickejšou technikou siet'ovanie, ktorú si osvojila v rámci kurzov v Dome Karpatských Nemcov v Nitrianskom Pravne pod vedením keramikára Rastislava Haronika. Prostredníctvom ďalších techník – viazanej čipky-frivolitky, šitej čipky i vyšívania na vyťahovanej niti – vyhotovuje majstrovské dekoratívne dielka. Jej čipkované obrusy, prestierania, textilné šperky i čarovné obrázky vyhotovené týmito technikami poznajú milovníci ľudového umenia na Slovensku i v zahraničí. Stala sa držiteľkou ocenenia „Líderka roku 2015“ v kategórii „Žena – remeselníčka“. Svoju tvorbu pravidelne prezentuje na výstavách, folklórnych festivaloch a jarmokoch tradičných remesiel. So svojimi zručnosťami sa rada podelí s ostatnými záujemcami.

Pod'akovanie riaditeľky Hornonitrianskej knižnice v Prievidzi ZA DLHOROČNÚ KNIŽNIČNO-INFORMAČNÚ ČINNOSŤ

SILVIA KUPCOVÁ

– pri príležitosti životného jubilea

Príležitosti, ktoré priniesla digitálna doba nie sú vždy jednoduché a využiť ich vo svoj prospech vedia len tí najlepší. Platí to aj o knihovníčke Silvii Kupcovej z Mestskej knižnice Mikuláša Mišíka v Prievidzi. Táto absolventka Strednej knihovníckej školy v Bratislave zasvätila svoj pracovný život práci s knihou. Okrem každodennej činnosti – požičiavania kníh čitateľom – napísala množstvo scenárov podujatí, sprostredkovala desiatky stretnutí so spisovateľmi, aktívne sa zúčastňovala celoslovenských prehliadok podujatí pre deti a mládež. Je neúnavná a inšpiratívna, čo z nej robí skvelú knihovníčku a úžasného človeka.

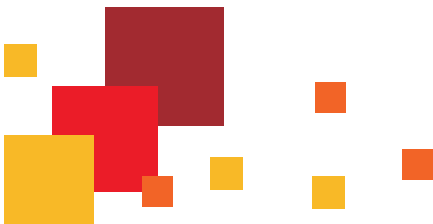
Všetky knižnice, v ktorých pôsobila (Mestská knižnica Partizánske i Hornonitrianska knižnica v Prievidzi), v nej našli excelentnú odborníčku s bezprostrednou živou skúsenosťou a profesionalitou. Vo svete kníh sa pohybuje s mimoriadnou ľahkosťou a múdrosťou, prostredníctvom knižničných služieb a kultúrno-vzdelávacej činnosti prebúdza a buduje lásku čitateľov ku knihám.

EVA KUCHAROVIČOVÁ **– za dlhoročnú aktívnu knižničnú** **a múzejnú činnosť**

V minulosti sa miestna kultúra nezaobišla bez účasti učiteľov, ktorí nacvičovali divadelné hry, pripravovali kultúrno-vzdelávacie podujatia, viedli a organizovali činnosť spolkov i združení. K tejto skupine prináleží i Eva Kucharovičová z Nedožier-Brezian. Po skončení aktívnej pedagogickej činnosti, keď sa venovala nacvičovaniu divadelných hier, zostavovaniu folklórnych vystúpení, ale aj organizovaniu besied o knihách a celkovému oživeniu miestnej kultúry, sa jej záujem o literatúru, divadlo i o umenie preniesol priamo do knižnice i do matičného a múzejného diania. Dlhoročne zhromažďované predmety i získané poznatky od pamätníkov viedli k zostaveniu stálej múzejnej expozície „Zastavenia v čase“, čím sa Obecné múzeum v Nedožeroch-Brezanoch stalo súčasťou siete múzeí na Slovensku. Nová expozícia „Ako sa rodilo plátno“ prispela k zachovaniu poznatkov o tradičnom spracovaní rastlinného vlákna. Správu miestnej knižnice začala modernizáciou priestorov, pokračovala každoročným nárastom knižničného fondu i zavedením nových technológií. Knižnica sa stala skutočným stánkom kultúry a k jej oživeniu prispievali aj realizované podujatia. Semináre s odbornými príspevkami, doplnené výstavami a divadelnými vystúpeniami, pravidelne organizovala pri jubileách významných rodákov. Vzácny dar – čínorodý vzťah k práci i k ľuďom – Eva Kucharovičová využívala nielen v pedagogickej práci, ale naplno ju uplatňovala aj v miestnej kultúre.

Pod'akovanie Združenia miest a obcí hornej Nitry ZA VÝRAZNÝ PODIEL NA ROZVOJI MIESTNEJ KULTÚRY

KORNÉLIA HOFFMANOVÁ – pri príležitosti životného jubilea

Snád' už pri kolíske Kornélie Hoffmannovej stáli múzy a tie ju určili za nositeľku vzácnej kultúrnej tradície. Jej otec Ignác Kláštorický bol učiteľom, knihovníkom, divadelníkom, kronikárom a osvetárom – od detstva bola teda vychovávaná k láske k umeniu a tradíciám. Po otcovej smrti prevzala po ňom kronikársku štafetu a niekoľko rokov viedla kroniku obce Chrenovec-Brusno. Lásku k folklóru zúročila ako dlhoročná aktívna členka Folklórnej skupiny Hájiček. Je zberateľkou dokladov tradičného odievania a v jej domácnosti možno nájsť mnoho dokladov z minulých čias. Hoci v súčasnosti čiastočne obmedzuje živé vystúpenia, svoju vášeň sprostredkováva aj naďalej mladej generácii prostredníctvom besiedok v materských a základných školách.

ANDREA BUDINSKÁ – 20 rokov pôsobenia v ZPOZ

Hoci Zbor pre občianske záležitosti v obci Seč ako organizácia zanikol v roku 1990, jeho činnosť sa podarilo znovu obnoviť po deviatich rokoch. Pri obrode zboru stálo viacero členov, ale výraznú zásluhu má Andrea Budinská. Ako jeho vedúca od obnovy prevzala všetky organizátorské povinnosti a pod jej vedením sa súčasťou spoločenského diania stali tradičné občianske obrady – vítanie detí do života, výročia sobášov a významných životných jubileí občanov. K povinnostiam si Andrea Budinská, táto zanietená „zpozáčka“ pribrala aj ďalšie úlohy, a to prípravu a realizáciu kultúrnych podujatí, ktoré prispievajú k oživeniu spoločensko-kultúrneho života v obci Seč.

VALÉRIA MALJARČIKOVÁ

– pri príležitosti pracovného jubilea

Valéria Maljarčíková je kronikárkou mesta Bojnice od roku 2005. V tejto funkcii kontinuálne naviazala na vynikajúcu činnosť jej predchodcov, Ondreja Beššeho, Jána Ivana Salaka a Ivany Priehodovej. Ing. Valéria Maljarčíková, PhD. sa svojou mnohoročnou verejnou a spoločenskou angažovanosťou podieľala na správe a rozvoji mesta Bojnice. V rokoch 1994 – 1998 bola poslankyňou a neskôr vykonávala funkciu prednostky. To všetko vytváralo vhodné predpoklady na zodpovedné vykonávanie tejto náročnej funkcie, v ktorej sa nesporne osvedčila. „Žiť s ľuďmi a robiť pre nich ma vnútorne naplňovalo, a preto som sa po oslovení primátorom mesta Ing. Vladislavom Oravcom rozhodla prijať post kronikára mesta Bojnice“. Túto prácu odvtedy vykonáva s cieľom, čo najvernejšieho zdokumentovania života a udalostí v meste Bojnice. Zápisom do kroniky predchádzajú hodiny trpezlivej práce pri sústredovaní dokumentov v archívoch, zápisniciach mestského zastupiteľstva i návštevách podujatí, ktorými mestečko žije. V roku 2013 získala Cenu primátora mesta za dlhoročnú spoločenskú angažovanosť, svedomitú prácu na úseku verejnej správy a vedenie kroniky mesta.

OTÍLIA LUKÁČOVÁ

– pri príležitosti životného jubilea

Otília Lukáčová je zakladajúcou členkou a nepísanou vedúcou Folklórneho súboru Lieska v Liešťanoch od jeho vzniku v roku 1989. Súbor, ktorý pôvodne vznikol pri príležitosti hodových slávností v obci, sa postupne stal neodmysliteľnou súčasťou kultúrnych podujatí konaných pri rôznych príležitostiach nielen v Liešťanoch, ale i v okolitých obciach rudnianskej doliny. Počas 30-ročnej existencie sa súbor prezentoval na viacerých ročníkoch Hornonitrianskych folklórnych slávností či Letných slávnostiach rudnianskej a belianskej doliny. Na príprave väčšiny programov obradového folklóru i tradičnej domácej výroby (Dožinky, Svadba, Hrabanie sena, Krštenie, Pečenie chleba, Jánske ohne, Výroba a tkanie plátna a ďalšie) mala osobitný podiel Otília Lukáčová. Po krátkej odmlke, keď súbor obmedzil svoju činnosť na čepčenie, odobierky a fašiangovanie, práve Otília Lukáčová od roku 2015 usiluje o znovuoživenie súboru.

ZUZANA KOBESOVÁ – 55 rokov pôsobenia v ZPOZ

Zbor pre občianske záležitosti pôsobí v obci Horná Ves kontinuálne od roku 1959 a väčšinu tohto obdobia bola jeho členkou a predsedníčkou Zuzana Kobesová. Dlhých 55 rokov stála za prípravou a realizáciou dnes už stoviek občianskych obradov a slávností v tejto obci. Scenáre s dôkladne pripraveným programom k víťaniu detí do života alebo k iným obradom charakteristickým pre zbor svedčia o jej zanietení a svedomitej práci v prospech všetkých. Ďalším svedectvom jej obetavosti a lásky k tejto činnosti je fakt, že pri nej zotrvala doposiaľ a ostáva takpovediac jeho živou kronikou a pamätníčkou.

CECÍLIA ČMIKOVÁ – pri príležitosti životného jubilea

Recitátorka z Novák Cecília Čmiková už od útleho detstva milovala spievanie. Klenotnicu s ľudovými piesňami jej otvorila mama, pochádzajúca z oravskej dediny Krušetnica. Recitáciu poézie a prózy si zamilovala na základnej škole. Jej spev a recitované slovo zneli na každom podujatí v rodnom Čavoji a školu reprezentovala aj na recitátorských súťažiach a speváckych prehliadkach. Rodinné povinnosti a nároky v zamestnaní na krátku dobu prerušili jej verejné vystúpenia, ale záujem o spev a recitovanie nedokázali trvalo zastaviť. Dobrá kniha ju sprevádzala naďalej, mnohými piesňami si spestrovala život a piesne učila aj svoje vnúčatá. Po ukončení aktívneho pôsobenia v práci prevažovala potreba sebarealizácie. Od snov a slov bol už iba krôčik k činom a z Cecílie Čmikovej sa stala zanietená recitátorka ZPOZ-u v Novákoch, kde slovom spestruje rôzne obrady. Organizátorsky prispela aj pri realizácii podujatí, dotvárajúcich spoločenský život mesta Nováky. Záujem o ľudovú pieseň ju v roku 2015 priviedol do folklórnej skupiny Marinka, kde popri piesňach, obradoch a zvykoch z rodného Čavoja prezentujú aj tradície súčasného mesta Nováky a blízkeho okolia.

SPEVÁCKA SKUPINA STUDIENKA – pri príležitosti 20. výročia vzniku

Na pôde Klubu dôchodcov v Opatovciach nad Nitrou z podnetu viacerých aktívnych členiek sa sformovala spevácka skupina, ktorá si zvolila označenie Studienka. Jej prvou vedúcou bola Žofia Vozáriková. Hudobný sprievod skupiny od začiatku zabezpečuje vynikajúci akordeonista Ľuboš Hrdý. Po dlhé roky je skupina súčasťou viacerých kultúrno-spoločenských podujatí v obci i mimo nej. Aktivita a angažovanosť členov skupiny, ktorá má základ v mimoriadne vrúcnom vzťahu k obci i samotným spoluobčanom, je nasledovaniahodným príkladom pre generácie detí a vnúčat. Členky Studienky pravidelne účinkujú na regionálnej prehliadke voľnočasových aktivít seniorov Jeseň je dar v Zemianskych Kostol'anoch. O kvalite skupiny svedčí aj úspešné účinkovanie na Krajskej prehliadke speváckych skupín seniorov v Ilave. Od roku 2007 spevácku skupinu viedla Mária Gatialová a jej súčasnou vedúcou je Mária Kotríková.

SPEVÁCKA SKUPINA DÚBRAVANKA – pri príležitosti 20. výročia vzniku

Seniorská spevácka skupina Dúbravanka pôsobí pri klube dôchodcov hornej časti obce Lehota pod Vtáčnikom. Spočiatku iba úzka skupinka žien s láskou k spevu sa v roku 1999 sformovala do speváckej skupiny, a pod súčasným názvom začala pracovať systematicky. Organizačne a metodicky ju viedla Žofia Sáričková, neskôr Gabriela Jelušová. Skupina prešla viacerými zmenami. V súčasnosti v nej pôsobí 13 členov pod vedením Emílie Habrmanovej. Hudobne ju sprevádza harmonikár Milan Šnirc. Bohatým repertoárom ľudových piesní, výber ktorých vyšiel i na CD, sa podieľa na zachovávaní ľudových tradícií v obci, najmä pri rôznych príležitostiach obradového folklóru (fašiangy, stávanie mája). Pravidelne vystupuje na regionálnej prehliadke voľnočasových aktivít seniorov „Jeseň je dar“ a neodmieta ani pozvania z iných obcí regiónu. Súčasťou tradície, ktorú zachováva, patrí vystupovanie v miestnom tradičnom odeve, pričom si tradičné odevné súčasti neustále dopĺňa.

TANEČNÁ SKUPINA VOLCANO **– pri príležitosti 20. výročia vzniku**

Keď v októbri 1999 z iniciatívy Petry Ličkovej (dnes Kováčikovej) vznikla v Handlovej Tanečná skupina Volcano, tancovalo v nej iba osem dievčat. Už prvými choreografiami i svojím dynamickým prejavom zaujala nielen Handlovčanov, ale aj porotu okresnej prehliadky moderného tanca. Čoskoro pri nej na základe spontánneho záujmu vznikla v roku 2000 rovnako úspešná detská sekcia – Volcano Juniori a následne v roku 2001 skupina najmenších detí Baby Volcano. Vďaka náročným tréningom sa čoskoro začali dostavovať úspechy i v celoslovenskom meradle – s choreografiou „Perfektný džentlman“ získala 1. miesto na celoslovenskej súťaži Top Dancing v Topolčanoch i na ďalších súťažiach. V roku 2004 boli nominovaní na Majstrovstvá Európy v rakúskom St. Pölten, kde sa v juniorskej kategórii stali víťazmi. Rovnako úspešní boli s choreografiou „Tanec je náš liek“ a tento úspech korunovali v roku 2007 účasťou Svetovom pohári v Rakúsku, kde s choreografiou „Man in Black“ získali 1. miesto a s choreografiou „Tanec je náš liek“ ocenenie Gold Star, čím sa stali absolútnym víťazom súťaže. Mimoriadne úspechy viedli vedúcu skupiny v roku 2008 k založeniu prvej Súkromnej základnej umeleckej školy Volcano, v ktorej začala pôsobiť i Petrina sestra Saška. Dnes je to práve ona, ktorá ako absolventka tanečných štúdií tvorí väčšinu choreografií a tanečných predstavení. Tímová práca skupiny a hlavne rodinná atmosféra je to, čo robí Volcano silným. V súčasnosti sa pýši 200 žiakmi, ktorí milujú tanec rovnako intenzívne ako ich predchodcovia.

**Pod'akovanie Regionálneho združenia
miest a obcí Stredné Ponitrie
ZA VÝRAZNÝ PODIEL NA ROZVOJI
MIESTNEJ KULTÚRY**

**DYCHOVÁ HUDBA UHERČANKA
– pri príležitosti 140. výročia vzniku**

Dychová hudba Uherčanka má v obci Veľké Uherce dlhoročnú tradíciu. Vznikla v roku 1879 ako požiarnická kapela pri Thonetovej továrni na ohýbanie nábytku. Dôležitou osobnosťou, ktorá zohrala výraznú úlohu pri rozvoji tejto dychovky, bol jej kapelník Ladislav Adamus. Bol to práve on, ktorý poskytol základy hudobného vzdelania takmer všetkým členom dnešného súboru. Na jeho počesť sa v obci každoročne v júli usporadúva festival dychových hudieb pod názvom "Memoriál Ladislava Adamusa". Dychovku, ktorá sa zúčastňuje všetkých osláv v obci, usporadúva koncerty a prezentuje sa na rôznych súťažiach a podujatiach nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí, tvorí veľa mladých hudobníkov. Kapelníkom dychovej hudby Uherčanka je Anton Kováč.

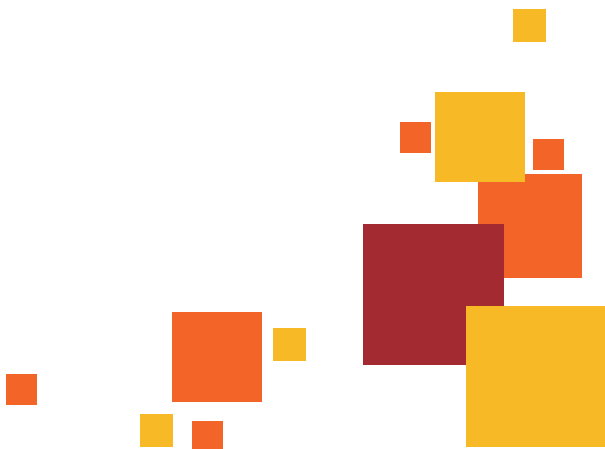
**DYCHOVÁ HUDBA CHYNORIANKA
– pri príležitosti 160. výročia vzniku**

História dychovej hudby v Chynoranoch siaha do roku 1820, kedy bol vypísaný konkurz na obsadenie miesta organistu a učiteľa v obci. Tým sa až v roku 1822 stal Gašpar Lahvička. V roku 1856 nastupuje na toto miesto Peter Molnár. Jeho pričinením sa realizuje finančná zbierka na nákup dychových nástrojov, začína nácvik a v roku 1859 po prvýkrát zaznela dychovka v Chynoranoch. V súčasnosti Chynorianka účinkuje na festivaloch dychových hudieb v regióne a rôznych kultúrno-spoločenských podujatiach obce, ako sú Festival dychových hudieb, Vianočný koncert, Fašiangy v kroji, Stavanie májov, Vianočný jarmok. Nechýba ani na rôznych cirkevných slávnostiach. Roku 2016 získala na krajskom festivale dychových hudieb v Hornom Lieskove hneď tri ocenenia: za najlepší spevácky výkon, najlepšie prevedenie povinnej skladby a zlaté pásmo. S odborným rastom kvality kapely prichádza aj potreba nových skladieb, ktoré pre Chynorianku začali písať hudobní skladatelia Ikov Kopáčik, Peter Burica, Ivan Šmatlák, František Pavluš ml. a Peter Doktor. Kapelníkom Chynorianky je Martin Bezák.

DETSKÁ DYCHOVÁ HUDBA HRADIŠŤANKA **– pri príležitosti 35. výročia vzniku**

Detská dychová hudba Hradišťanka je jedným z najúspešnejších detských dychových orchestrov na Slovensku. Za 35 rokov existencie odohrala približne tri stovky koncertov takmer po celej Európe. Navštívila Nemecko, Bulharsko, Poľsko, Belgicko, Rakúsko, San Marino, Taliansko, Maďarsko, Česko, Španielsko a vo Francúzsku. Na súťažiach a súťažných prehliadkach obsadzovala a obsadzuje vždy popredné priečky. V roku 1988 sa po prvýkrát zúčastnila celoslovenskej súťaže v Poprade, kde získala druhé miesto, cenu za dramaturgiu programu a sólový výkon. Odvtedy sa súťaží zúčastňuje pravidelne a vždy a dosahuje popredné umiestnenia. Úspešná bola i na viacerých medzinárodných súťažiach. V českom Děčine sa v rokoch 2001 a 2002 umiestnila v striebornom pásme v ťažkej konkurencii veľkých orchestrov z celej Európy. V roku 2008 získala Zlaté pásmo a tri ocenenia pre sólistov na medzinárodnej súťaži Zlota lira v poľskom Rybniku. Od roku 1988 do roku 1999 orchester umelecky viedol hudobný skladateľ, dirigent a pedagóg Ikov Kopáčik. Pod jeho taktovkou dosiahol najvýraznejšie úspechy. Dodnes je dvorným skladateľom tohto detského orchestra, ktorý zároveň spolupracuje s najlepšimi skupinami mažoretiek na Slovensku. Dirigentmi dychovej hudby sú Vratislav Skaličan a Karol Podoliak.

ÚSPEŠNE REPREZENTOVALI HORNÚ NITRU

Drums Quartet pri ZUŠ

Ladislava Stančeka v Prievidzi

Zlaté pásmo s priamym postupom na krajskej súťaži a prehliadke neprofesionálnej inštrumentálnej hudby Divertimento Musicale 2019; Zlaté pásmo na Celoštátnej súťaži a prehliadke neprofesionálnej inštrumentálnej hudby Divertimento Musicale 2019.

Komorný sláčikový orchester pri ZUŠ

Ladislava Stančeka v Prievidzi

Zlaté pásmo s odporúčaním na postup na Celoštátnu postupovú súťaž a prehliadku neprofesionálnej inštrumentálnej hudby na krajskej postupovej súťaži a prehliadke neprofesionálnej inštrumentálnej hudby Divertimento Musicale 2019.

Divadlo „A“ a Divadlo Shanti, o. z. Prievidza

Priamy postup na Celoštátnu súťaž a prehliadku ochotníckeho divadla dospelých hrajúcim deťom Divadlo a Deti 2019; Strieborné pásmo na Celoštátnej postupovej súťaži a prehliadke Divadlo a deti s inscenáciou Vojtecha Bartka „Naša rozprávková ulica“.

Art point teatro, Prievidza

Návrh na postup na celoštátnu postupovú súťaž a prehliadku neprofesionálneho divadla dospelých Belopotockého Mikuláš; Zlaté pásmo a návrh na postup na Scénickú žatvu na celoštátnej postupovej súťaži a prehliadke neprofesionálneho divadla dospelých Belopotockého Mikuláš v kategórii súčasné prúdy divadla s inscenáciou na motívy R. de Graafa v réžii Štefana Bielika „Jedna na druhú“; účinkovanie na Scénickej žatve.

Divadlo mladých Šesť pé, Partizánske

Priamy postup na celoštátnu súťaž a prehliadku divadla mladých FEDIM 2019, strieborné pásmo na Celoštátnej súťaži a prehliadke FEDIM s inscenáciou na motívy J. D. Salinger a v réžii Ondreja Böhma a Miroslava Kuttnera „Za pokus to stojí“.

Hudobná skupina Wotepity, Prievidza

Vítaz celoštátnej prehliadky autorskej piesňovej tvorby Strunobranie 2020 v Martine, účasť na festivale neprofesionálneho umenia Tvor.BA 2019.

Spevácky zbor Úsmev, Prievidza

Vít'az Celoštátnej súťaže a prehliadky dospelých speváckych zborov Viva il canto v Spišskej Novej Vsi, účasť na festivale neprofesionálneho umenia Tvor.BA 2019, Zlaté pásmo a strieborná medaila v kategórii ženských a mužských speváckych zborov a zlaté pásmo a bronzová medaila v kategórii ľudových piesní na medzinárodnej súťaži zborového spevu Rimini International Choral Competition 2019 v talianskom Rimini.

Divadelný súbor mladých IDEa pri ZUŠ Ladislava Stančeka v Prievidzi

Návrh na postup na celoštátnu súťaž a prehliadku divadla mladých FEDIM 2019; Bronzové pásmo na celoštátnej súťaži a prehliadke s autorskou inscenáciou kolektívu „TVOR“ v réžii Jarmily Bakusovej.

Igor „Čolo“ Foltán, Kocurany

Zlaté pásmo v kategórii sólisti a hudobné dvojice s priamym postupom na celoštátnu súťaž na krajskej postupovej súťaži a prehliadke autorskej piesňovej tvorby Strunobranie 2019; Bronzové pásmo na Celoštátnej súťaži a prehliadke autorskej piesňovej tvorby Strunobranie 2020 v Martine.

ZOSTANÚ V NAŠICH SPOMIENKACH...

MARTIN LUKÁŇ (1981 – 2019)

Martin Lukáň mal k hudbe veľmi blízko už od detstva. Ako trojročný si vyrobil svoju prvú elektrickú gitaru. K hračkárskej gitare pripojil drôt s klincom a strčil ho do elektrickej zásuvky. Možno práve táto energia v ňom zostala kolovať a prebudila lásku k hudbe. Prvou dôležitou kapelou, v ktorej účinkoval, bola Louiziana. Keď dostal ponuku hrať v kapele Personic, bol to pre neho zlom, pretože mohol tvoriť a prezentovať svoj talent. Po odchode z Personicu získal miesto v kapele Funky Emotions. Jej členovia mu boli sťaby rodinnými príslušníkmi. Pôsobil v mnohých ďalších hudobných projektoch, napríklad v Colors of Sound, hosťoval na albumoch rôznych interpretov, miloval jam session. Jeho srdcovou záležitosťou však bola kapela D.M.R, s ktorou nahrávali jeho autorské piesne. Žiaľ, poslednú už nestihli dokončiť, pretože Martin náhle odišiel do muzikantského neba. Jeho skromnosť, talent a najmä jeho hudba tu však zostanú navždy medzi nami.

MIROSLAV KOVÁČIK (1942 – 2019)

Študoval na Strednej priemyselnej škole Bánovce nad Bebravou v rokoch 1956–1961. Od roku 1963 až do dôchodku pracoval v podniku TATRA v Bánovciach nad Bebravou, najskôr ako konštruktér, neskôr ako vedúci odboru základných fondov. Bol ženatý, mal dve deti, dcéru Zuzanu a syna Miroslava. Celý svoj život žil pre Chynorany, kde pôsobil ako kronikár. Autorsky spolupracoval na príprave a vydaní monografie, ktorá vyšla pri príležitosti 750. výročia prvej písomnej zmienky o nej. V decembri 1999 inicioval vydávanie Chynorianskych novín a 16 rokov bol ich šéfredaktorom. Stál pri zrode Slovenského festivalu poézie Beniakové Chynorany. Bol aktívnym členom a bývalým podpredsedom tamojšieho Miestneho odboru Matice slovenskej, nadšeným divadelníkom – ochotníkom, znalcom miestnej histórie i zanieteným športovcom – futbalistom. Po skončení aktívnej športovej činnosti sa stal trénerom mužstva dospelých, komentátorom futbalových zápasov a zároveň pracoval vo výbore Telovýchovnej jednoty v obci. Od roku 2006 bol aktívnym členom Jednoty dôchodcov na Slovensku. Pôsobil v dramatickej i speváckej skupine Hučavan. Aktívne sa zapájal do príprav podujatí v obci. Bol moderátorom, propagátorom, prispievateľom do rôznych médií.

MÁRIA VAVROVÁ (1939 – 2019)

Najprv knižnica, potom štátny okresný archív, nasledovali domy kultúry v mestách Prievidza a Nováky a napokon redakcia Prieboj. To boli pracoviská, kde Mária Vavrová odovzdávala svoj um a šikovnosť. Aby sa posunula odborne, popri zamestnaní diaľkovo študovala knihovníctvo na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Okrem práce v jednotlivých spomínaných pozíciách sa ocitla ako ochotníčka aj na doskách, ktoré znamenajú svet. A jej profesionálne zameranie výrazne ovplyvnilo aj jej záľuby: literatúra od Karla Čapka cez svetových veľikánov ku slovenskej klasike a životopisným románom; hudba od vážnej až po šansóny Édith Piaf; filmové umenie, kde našla záľubu v českých filmoch s Vlastom Burianom či Janom Werichom, a tak možno menovať mnohých autorov a interpretov, ktorí patrili medzi jej oblúbencov. Jej záľuba v histórii napokon vyvrcholila pôsobením vo funkcii kronikárky mesta Prievidza a láska k dramatickému umeniu sa pretavila do niekoľkých rolí členky prievidzského ochotníckeho divadla. Aktívna bola i na dôchodku – pretrvávajúcu lásku k divadlu v posledných rokoch svojho života zúročila v účinkovaní v programoch, s ktorými s divadelnou skupinkou senioriek pri združení Ars pro femina navštevovali zariadenia pre seniorov v Prievidzi.

**Slávnostný večer
KULTÚRA 2019
podporili:**

**Trenčiansky samosprávny kraj
Mesto Prievidza
Mesto Partizánske
Mesto Handlová
Mesto Bojnice**

**Oblasťná rada Matice slovenskej Prievidza – Partizánske
Združenie miest a obcí hornej Nitry
Regionálne združenie miest a obcí Stredné Ponitrie**

**Chcete podporiť kultúru hornej Nitry
a stredného Ponitria ?**

**V tomto roku tak môžete urobiť poukázaním
2 % podielu dane z príjmu za rok 2019
prostredníctvom združenia K-2000**

Názov: K-2000

Právna forma: občianske združenie

IČO: 36120537

Sídlo: F. Madvu 11, 971 01 Prievidza

Za Vašu podporu Vám vopred ďakujeme!

KULTÚRA 2019

Bulletin ocenených inštitúcií, kolektívov a jednotlivcov

Vydalo: Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi

Zodp. redaktorka: Mgr. Ľudmila Húsková, riaditeľka

Zostavila: Mgr. Amália Lomnická

z podkladov vyhlasovateľov ocenení

Grafická úprava: Hornonitrianske múzeum v Prievidzi

Tlač: Regionálne kultúrne centrum v Prievidzi

Náklad: 250 ks

Február 2020

